

1 – Az élet egy megbízatás. A példázat azzal kezdődik, hogy egy gazda három szolgájára bízta vagyonát. A rájuk bízott pénz nem ajándék volt. Nem is lett az övék soha. Csak azért kapták, hogy sáfárkodjanak vele. Ez volt a **megbízatásuk**.

2 – Mindenki tudhatja, hogy mit és mennyit bízott rá az Úr. A szolgák előtt nem volt titok, hogy ki mit és mennyit kapott. Nem kellett találgatniuk. Ebben a példázatban tehát az úr tudta, kire-kire mennyit bízhat. Mindegyiket egyformán szereti.

3 – A megbízatás felelősséggel jár. A gazda elvárta, hogy szolgálói megsokszorozva adják vissza a rájuk bízottakat. Minden az Övé. El kakar halmozni mindennel, ami az Övé. „Mindent szeretek, amit Tőle kapok, amit Ő ad” - Teréz

4 – Amit nem használunk, azt elveszítjük. Az egy talentumos ember nem kamatoztatta a rábízott pénzt. Ezért elvesztette. Ura elvette tőle az egyet is. Így van ez az élet minden vonalán is. Például ha állandóan ágyban maradunk, akkor elveszítjük az erőnket. Ha sokáig csak picit eszünk; elveszítjük étvágyunkat. Ha visszavonulunk, idővel elveszítjük életkedvünket. Ha zongoristák lévén nem gyakorolunk, akkor visszaesünk. Ha korcsolya bajnokok lévén nem edzünk, akkor versenyképtelenek leszünk. Ha Isten gyermeke lévén rendszeresen nem olvassuk a Bibliát, nem imádkozunk, és nem járunk gyülekezetbe, akkor legyengülünk.

5 – Amit használunk az kamatozik. A példázat szerint a befektetett pénz kamatozott. Így van ez a lelki életben is. Isten ránk bíz egy képességet. Ha engedelmesen megkezdjük alkalmazását, akkor azt vesszük észre, hogy lassan egyre több lehetőség, vagy alkalom nyílik meg előttünk.

6 –Megbízhatóság és hűség mindennél fontosabb! Nem az a fontos, hogy ki mennyi talentumot kapott, hanem az, hogy ki hogyan bánik azzal, amit kapott. A gazda tudta, hogy kire mennyit bízhat. A leggyengébbnek adta a legkevesebbet. De annyit az is igazán befektethetett volna. Mivel nem tette, megharagudott rá. Viszont egyforma elismerésben részesítette az elsőt és a másodikat, pedig nem egyforma összeget hoztak neki vissza.

A bizalom a fontos, ami kizárja a szorongást és a görcsöt. Ő kreatívna akar! Nem baj ha hibázól, csak próbáld meg. What is worth doing is worth doing even badly. A harmadik visszadobja a felelősséget a gazdára. „Ennek is te vagy az oka”

A talentumokról szóló példabeszédben Jézus a szolgák befektetett pénzével, vagy a befektetés elmulasztásával tanít egy nagyobb igazságra. Tehát a pénz befektetése csak szemlélteti a valódi mondanivalót. Pál apostol az egyházzal kapcsolatban írja, hogy „különkülön ajándékaink vannak a nekünk adott kegyelem szerint”, ez az igazság azonban minden emberre vonatkozik az egyházon kívül is, mert nincsen olyan ember, aki valamilyen képességet, adottságot ne kapott volna a jó Istentől azért, hogy azzal egy nagyobb közösség, vagy társadalom javát szolgálja.

Számítások szerint Julius Caesar hadseregében egy legionáriusnak kb. 26 év alatt jött össze egy talentumnyi fizetés. Mai arany árfolyamokat nézve pedig kb. 19.000.000,- Ft- az értéke.

A példázatban egy ember talentumokat adott a szolgálóinak, mielőtt elutazott. A talentumok ezüstpénzt jelentettek. Egy talentum 43-44 kg ezüstpénzösszeg lehetett. Ez azt jelenti, hogy a gazda tekintélyes pénzt bízott a szolgálóira. Az első öt talentumot kapott, a

második kettőt, a harmadik csak egyet. Fontos megjegyzés a példázatban, hogy mindegyik a képességéhez mértén kapta a pénzt.

Az is lényeges, hogy csupán egyetlen talentum is akkora összeg, hogy ezzel is lehetett volna nyugodtan sáfárkodni, és azt befektetni, hogy gyarapodjon. A gazda (a példázatban a jó *Isten*) bölcsessége és méltányossága abban is megmutatkozik, hogy akinek kettőt adott, attól nem várt annyit, mint akinek ötöt adott, és akinek csak egyet adott, attól csak annyit várt el, amennyit egy talentummal lehet kezdeni.

Ez több dologra is tanít bennünket. Az egyik, hogy sose mérjem magamat a másik emberhez, annak képességeihez, helyzetéhez, javaihoz, lehetőségeihez, mert akkor két lehetőség áll fenn: 1. vagy elbízom magam, hogy jobban állok, mint a másik, és felsőbbrendűnek érezhetem magam, vagy 2. elcsüggedek és állandó keserűség gyötri a lelkemet, hogy nekem miért csak ennyi jutott a többiekhez viszonyítva.

Mind a kettő zsákutca. A példázat meg akar tanítani még arra is, hogy mindenki annyit, és olyan adottságokat, készségeket kapott, amelyek alapján teljesítheti az Istentől neki szánt feladatot ebben az életben. Ez a megváltási tervben Istentől számára rendelt életfeladatot, hívatást jelent.

A példázat másik üzenete pedig az, hogy senki sem mondhatja Istennek, hogy „nekem csak ennyit adtál, ezzel nem sokra tudtam menni, így hát elástam a talentumomat, nem tudtam versenyre kelni azzal, akinek öt jutott”.

Hanuka ünnepén a zsidó családokban szokássá lett, a hanuka gyertya meggyújtásán túl - az, hogy a családfő a gyermekének, nagyságuk szerint pénzt adjon, ezzel is példát adva a bőkezűsége, és az ünnep alatt többször játszott a család egy régi játékot, a *trenderlit*. Ez a családi szerencsejáték azt jelentette, hogy minden családtag a kapott ajándékából középre helyezett egy részt, pénzt vagy édességet, és egy pörgettyű - a *trenderli* segítségével - szerencséjével döntötték el, hogy ki miképp részesül belőle.

Nagy pimaszságnak számított az, ha valaki kihúzta magát a játék alól, s nem vett benne részt. Lehet, hogy a kapott ajándékai megmaradtak, de a játékból való kimaradás sértő volt a családfő és a családtagok számára.

Jézus példázata alapján mondhatjuk, hogy Ő is ismerhette ezt a játékot. És példázatával azt akarja hangsúlyossá tenni, hogy Isten, a családfő egy örömteli nagy kalandra, játékra hív bennünket az életünk során. Mindent megad hozzá, de aki egyfajta pimaszságból, egyfajta félelemből, egyfajta önzésből nem akar bekacsolódni az élete során ebben a nagy, izgalmas játékba, az lemarad. Nem az tehát a példázat mondanivalója, hogy aki lemarad, az kimarad. Hanem éppen fordítva: aki kimarad, az lemarad.

Így már nem félelmet kelt bennem ez a példázat: hogyha nem vagyok elég ügyes, akkor nem kapok dicséretet! Hanem bátorít, hogy merjek, amíg csak tart az életem, örömmel gazdálkodni Isten javaival. A merész gazdálkodás, és a lelkes buzgólkodás jutalma - eredménytől függetlenül - ugyanaz. Jézus ezt mondja, aki hisz az üdvözül. Nincs kisebb üdvösség, vagy nagyobb üdvösség. Egyszerűen az Istennel való öröm van!